Lietas Nr. C27210014
Lietas arhīva Nr. CA-0081-16/9

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Madonā, 2016.gada 28.janvārī

Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja E. Sudāre,
tiesneši R. Liepiņa un Dz. Apine,
ar tiesas sēdes sekretāri G. Kāznieci,

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu **SIA "/Nosaukums/" prasībā pret Biedrību "/Nosaukums/" par nepamatoti izrakstīto rēķinu anulēšanu,** sakarā ar Biedrības "/Nosaukums B/" apelācijas sūdzību par Madonas rajona tiesas 2015.gada 29.septembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

Madonas rajona tiesā 09.04.2015. no Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas Civilprocesa likuma 321^1.panta kārtībā saņemta civillieta SIA /Nosaukums A/ prasībā pret Biedrību /Nosaukums B/ par nepamatoti izrakstīto rēķinu anulēšanu.

Prasības pieteikumā lūgts anulēt Biedrības /Nosaukums B/ nepamatoti izrakstītus rēķinus par siltumenerģiju un siltumapgādes sistēmas apkalpošanu par 2013.un 2014.gadu par summu 1545,24 *euro*; piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam valsts nodevu 231,79 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro*, kā arī izdevumus juridiskās palīdzības saņemšanai faktiskajā apmērā.

Prasības pieteikumā norādīts, ka īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese/; 602, 99,8 m^2 platībā, saskaņā ar 18.03.2002. pirkuma līgumu nostiprinātas /pers. E/, kurš ir prasītāja SIA /Nosaukums A/ valdes loceklis.

Pirms īpašuma iegūšanas prasītājs neapdzīvojamās telpas 183,35 m^2 platībā nomājis no SIA /Nosaukums C/, iznomājamā platība izmainīta uz 85,83 m^2.

Namīpašumam /adrese/, plānveida privatizācija sākusies jau pēc siltuma atslēgšanas - pamatojoties uz 30.06.1998. Centrālās dzīvojamo māju privatizācijas komisijas lēmumu Nr.l2-n/2 (protokols Nr.12-5).

30.03.1999. prasītājs, kā neapdzīvojamo telpu īpašnieks, noslēdzis ar K/u Nekustamā īpašuma aģentūras- namu pārvaldes /Nosaukums D/, kā mājas pārvaldnieku, dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgumu neapdzīvojamajām telpām Nr. 225.

Prasītājs, kā neapdzīvojamo telpu īpašnieks, izmantojot Biedrības /Nosaukums B/, kā mājas pārvaldnieka, pakalpojumus, bet dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgums neapdzīvojamajām telpām starp prasītāju un atbildētāju neesot noslēgts.

Neskatoties uz to, ka prasītajam piederošas neapdzīvojamas telpas Nr.602 esot atslēgtas no siltumapgādes jau kopš 1997.gada, par ko atbildētājam iesniegti visi to apliecinošie dokumenti, atbildētājs turpina piestādīt rēķinus par it kā patērēto siltumenerģiju. Ar katru mēnesi šis fiktīvais parāds mākslīgi tiekot palielināts un uz mutiskajām pretenzijām neesot nekādas sakarīgas atbildes.

Uz pēdējo prasītāja pretenziju saņemta atbildētāja 17.09.2014. rakstveida atbilde Nr.4-1/3 un no šīs atbildes izriet, ka atbildētāja ieskatā prasītāja pienākums ir iesniegt akceptēto tehnisko projektu (Ministru Kabineta noteikumu "Vispārīgie būvnoteikumi" 94. un 102.punktiem). Prasītājam jāsaņem visu kopīpašnieku piekrišana rīkoties ar kopīpašuma daļu (Civillikuma 1068.pantu), kā arī atsaucoties uz Enerģētikas likuma 50.pantu, atbildētāja ieskatā "viens dzīvokļa īpašnieks nevar atslēgties no centralizētās siltumapgādes sistēmas...".

Prasītājs 26.09.2014. uzrakstījis atbildētājam pretenziju, kurā teikts, ka saskaņā ar atbildētāja 17.09.2014. atbildē minēto Ministru kabineta "Vispārīgo būvnoteikumu" (kas zaudējis spēku 01.10.2014.) 94.pantu, tehniskajam projektam jāatbilst Latvijas būvnormatīviem un citiem normatīvajiem aktiem, kā arī apbūves noteikumiem, būvvaldes izdotajam plānošanas un arhitektūras uzdevumam, pašvaldību vai citu institūciju izdotajiem tehniskajiem noteikumiem un būvvaldē saskaņotam skiču projektam (ja projektēšana notiekot divās stadijās). Būves nojaukšanas projektu izstrādā atbilstoši būvniecību reglamentējošajiem normatīvajiem aktiem. Savukārt 102.punkts nosaka, ka izstrādātā būvprojekta oriģinālu trijos eksemplāros (ar atbildīgo vadītāju un pasūtītāja oriģināliem parakstiem, saskaņojumiem un zīmogu nospiedumiem uz būvobjekta ģenerālplāna rasējuma lapas) un, ja nepieciešams, būvprojekta ekspertīzes atzinumu iesniedz būvvaldē plānošanas un arhitektūras uzdevuma derīguma termiņa laikā. Būvvaldē 15 darbdienu laikā tiek pieņemts lēmums akceptēt būvprojektu vai sniegt pamatotu rakstisku atteikumu. Akceptētā būvprojekta viens eksemplārs tiek glabāts būvvaldē.

Atbildētāja abi pieminētie panti vispār nav attiecināmi uz siltumenerģijas tīkla izbūvi vai pārbūvi, kaut siltumtīkla izbūve ietilpst pašā tehniskā projekta izstrādes pasākumu kopībā. Atbildētāja minētajiem pantiem nav nekāda sakara ar siltumenerģijas sistēmas izveidošanas vai pārveidošanas procedūru, bet tie regulē būvobjekta tehniskā projekta izstrādes un akceptēšanas kārtību.

Prasītājs kategoriski nepiekrīt atbildētāja apgalvojumam, ka konkrētajā gadījumā daudzdzīvokļu mājā esošā siltumapgādes sistēma ir kopīpašumā esoša, visas ēkas nedalāma inženierietaise, kā arī tam, ka siltumapgādes sistēma ir funkcionāli nedalāmi saistīta ar visas mājas ekspluatāciju.

Prasītājs norāda, ka jāredz galvenā atšķirība starp dzīvojamām un neapdzīvojamajām telpām. Neapdzīvojamo telpu jēdziens formulēts Likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 1.panta 9.punktā, kas nosaka, ka neapdzīvojamā telpa ir daudzdzīvokļu mājā esoša telpa vai telpu komplekss, kas kā neapdzīvojamā telpa ir iezīmēta mājas inventarizācijas plānā un nav funkcionāli saistīta ar kādu no mājā esošajiem dzīvokļiem vai mākslinieku darbnīcām, un kam ir piederīgas tā sienas, iekšējās starpsienas, griesti, grīdas, to apdare, logi un durvis, caurules, dūmvadi, vadu daļas un citu ar mājas ekspluatāciju funkcionāli nedalāmi saistītu elementu daļas, visi uzlabojumi, kas atrodas telpas vai telpu kompleksa robežās, kā arī ārpus neapdzīvojamās telpas esošās un ar to funkcionāli saistītās palīgtelpas un palīgēkas (pagrabs, tualete, šķūnītis).

Siltumapgādes sistēma tikusi atslēgta un ņemot vērā to, ka atbilstoši esošajai situācijai, mājas siltumapgādes sistēmas nav funkcionāli saistītas ar šīm telpām, kā arī ņemot vērā to, ka minētās telpas nav funkcionāli saistītas ar citiem dzīvokļiem, līdz ar to viennozīmīgi secināms, ka SIA /Nosaukums A/ piederošās neapdzīvojamās telpas Nr.602 nav saistītas ar mājas siltumapgādes sistēmu.

Namīpašums nodots privatizācijai tikai 1998.gadā, bet siltumapgādes sistēma atslēgta 1997.gadā, līdz ar to atbildētāja norāde uz pienākumu saņemt visu dzīvokļu īpašnieku piekrišanu nav korekta, jo uz atslēgšanas brīdi namīpašums pat nav bijis sadalīts dzīvokļa īpašumos un neietilpa visu esošu dzīvokļu īpašnieku kopīpašuma sastāvā.

Fakts, ka prasītāja nedzīvojamā telpa nav pieslēgta centralizētai apkures sistēmai, bijis zināms visiem iepriekšējiem pārvaldniekiem, kā arī pašam atbildētājam, jo 2013.gada janvāra un februāra mēnešos izsniegti korekti rēķini, bez nelikumīgi iekļautām pozīcijām par siltumenerģiju un siltumapgādes sistēmas apkalpošanu. Līdz ar to prasītājam izbrīnu izraisījuši rēķini par siltumenerģiju un siltumapgādes sistēmas apkalpošanu par 2013.gadu un 2014.gadu.

Ņemot vērā prasībā norādīto, prasītājs secina, ka no atbildētāja puses nepamatoti tiek izrakstīti rēķini par komunālajiem pakalpojumiem - siltumu, kuru prasītājs nelieto un sistēma funkcionāli neesot saistīta ar prasītāja īpašumu.

Atbildētāja atsauce uz Enerģētikas likuma 50.pantu ir nekorekta, jo tā nosaka, ka ēku un būvju īpašniekiem ir tiesības izvēlēties izdevīgāko siltumapgādes veidu. Nav saprotams, ko tieši atbildētājs gribējis teikt ar šo atsauci, bet katrā gadījumā atbildētāja frāze attiecināma uz dzīvokļa īpašumu, bet konkrētajā gadījumā iet runa par neapdzīvojamo telpu. Papildus jāvērš uzmanība uz to, ka Enerģētikas likums pieņemts pēc 1997.gada -1998.gada 3.septembrī, t.i., pēc tam, kad neapdzīvotajās telpās siltumapgādes sistēma atslēgta. Savukārt, saskaņā ar Civillikuma 3.pantu, katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Neskartas paliek jau iegūtās tiesības.

Atbildētājs Biedrība /Nosaukums/" iesniedza paskaidrojumus par prasības pieteikumu, kuros norāda, ka neapdzīvotajai telpai, kas atrodoties daudzdzīvokļu mājā piemērojamas normas, kas regulējot dzīvokļa īpašumu un ar to saistītās civiltiesiskās attiecības, proti: Dzīvokļa īpašuma likums, kas šobrīd spēkā, vai likums "Par dzīvokļa īpašumu", kas bija spēkā no 28.09.1995. līdz 01.01.2011. (nevis likums "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" normas, kas regulē dzīvojamo māju privatizāciju, nevis jau privatizēto dzīvokļa īpašumu īpašnieku un pārvaldes institūciju civiltiesiskās attiecības.

Atbildētājs piekrīt, ka neapdzīvojamā telpa Nr.602 /adrese/, ir atsevišķs īpašums, bet nepiekrīt prasītāja apgalvojumiem, ka šo telpu īpašniekam likums būtu piešķīris tiesības vienpersoniski rīkoties ar centrālapkures komunikācijām bez citu dzīvokļa īpašnieku piekrišanas.

Atsaucoties uz "Dzīvokļa īpašuma likuma" 3. un 4.pantu atbildētājs norāda, ka centrālās apkures sistēma ir vienota siltumapgādes sistēma visai daudzdzīvokļu mājai un esot visu dzīvokļu īpašnieku kopīpašums.

Ar Madonas rajona tiesas 2015.gada 29.septembra spriedumu apmierināta SIA "/Nosaukums A/" prasība pilnā apmērā.

Ar Madonas rajona tiesas spriedumu anulēti Biedrības /Nosaukums B/ nepamatoti izrakstītie rēķini par siltumenerģiju un siltumapgādes sistēmas apkalpošanu par 2013.gadu un 2014.gadu 1545,24 *euro* apmērā, un piedzīta no Biedrības "/Nosaukums B/" par labu SIA "/Nosaukums A/" samaksātā valsts nodeva 231,79 *euro*, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 *euro*, un kancelejas nodeva par liecinieka nopratināšanu 4,27 *euro*, kopsummā 240,76 *euro.*

Pirmās instances tiesa norāda, ka starp SIA "/Nosaukums/" un Biedrību "/Nosaukums B/ nav noslēgts rakstisks līgums par pakalpojumu sniegšanu, taču ņemot vērā, ka puses neapstrīd atsevišķu komunālo pakalpojumu sniegšanu, neapstrīd lietā pievienoto rēķinu saturu un apmērus, tiesa uzskata, ka puses atrodas savstarpējās līgumiskajās attiecībās par pakalpojumu sniegšanu SIA "/Nosaukums A/" izmantotajās neapdzīvojamajās telpās /adrese/, kas pieder /pers. E/ un sastāv no neapdzīvojamās telpas 99,8 m^2 platībā. Lietas materiālos platības norādītas atšķirīgas-82,53 m^2 (lietas lapa 10) , 85,83m^3 (lietas lapa 15), kam tiesa nav pievērsusi uzmanību, jo strīds šajā jomā nepastāv.

Spriedumā norādīts, ka starp pusēm izraisījies strīds par rēķinu pamatotību daļā par siltumenerģijas un siltumapgādes sistēmas apkalpošanas izmaksu segšanu 2013.-2014.gados par kopējo summu 1545,24 *euro*.

Pirmās instances tiesa norādījusi, ka no pierādījumiem lietā izriet, ka siltumapgādes atslēgšana SIA "/Nosaukums A/" izmantotajās telpās /adrese/ir notikusi pirms mājas privatizācijas, saskaņojot attiecīgajā namu pārvaldē, kas atbilst tā laika noteikumiem.

Siltumapgādes atdalīšanu pirms mājas privatizācijas 1998.gada 30.jūnijā tiesas uzskatā nerada Biedrībai "/Nosaukums/" tiesības atsaukties uz likumiem "Par dzīvokļu īpašumu", Dzīvokļu īpašuma likumu kā arī Civilprocesa likuma 1068.pantu un atbildētāja pieminēto judikatūru SKA-656/2012 un SKC -514/2005, kurā apspriesti jautājumi par privatizētu dzīvokļu īpašumu.

Pirmās intances tiesa uzskatīja, ka atbildētāja Biedrība "/Nosaukums/" 2013. un 2014.gados izrakstītie rēķini daļā par siltumenerģija un siltumapgādes sistēmas apkalpošanu kopsummā par summu 1545,24 *euro* ir izdoti neatbilstoši sniegtajiem pakalpojumiem, un neatbilst Civillikuma 2391.panta jēgai, kas nosaka, ka nevienam nav tiesības netaisni iedzīvoties otram par ļaunu un uz tā rēķina.

Pirmās instances tiesa arī uzskatīja, ka atbildētājs savstarpējās pušu attiecībās nav ievērojis Civillikuma 1.pantā noteikto, ka tiesības izlietojamas un pienākumi pildāmi pēc labas ticības, jo izsniedzis nesniegtu pakalpojumu apmaksas dokumentus.

Par Madonas rajona tiesas 2015.gada 29.septembra spriedumu Biedrība "/Nosaukums/" iesniedza apelācijas sūdzību, kurā lūdz izskatīt lietu pēc būtības un noraidīt SIA "/Nosaukums A/" prasību.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka uzskata Madonas rajona tiesas spriedumu par nepamatotu un pārsūdz to pilnā apmērā.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka tiesa, izskatot prasību, nav izvērtējusi visus apstākļus un pierādījumus.

Kā var redzēt, tad visā mājā /adrese/, pastāv vienotā siltumapgādes sistēma, kurā katra dzīvokļa apsilde ir atkarīga no kopējās sistēmas darbības. Tādēļ šīs sistēmas veiksmīga funkcionēšana, tai pieslēgto dzīvokļu (arī neapdzīvojamo telpu) skaits ietekmē arī to, kā un kas sedz kopējo telpu apkures izmaksas.

Apelācijas sūdzībā izdarīta atsauce uz LR Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2012.gada 20.decembra spriedumu lietā Nr.A42783309, SKA -656/2012, norādot, ka atsevišķs dzīvokļa īpašnieks nevar atslēgties no centralizētās siltumapgādes sistēmas un izvēlēties alternatīvu apkures veidu gadījumā, ja mājā ir pastāvošā siltumapgādes sistēma, kurā katra dzīvokļa apsilde ir atkarīga no kopējās sistēmas darbības.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka tiesa nav izvērtējusi visus apstākļus attiecībā uz siltumapgādes atslēgšanu telpās /adrese/, un šo telpu pieslēgšanu alternatīvai autonomai apkurei, kā arī nav noskaidrojusi šādas rīcības likumību.

Pirmkārt, tiesa atsaucas uz dokumenta neapliecināto kopiju (12.02.97. SIA /Nosaukums C/ vēstuli), kuru uzskata par vērā ņemamu, tādā veidā pārkāpjot Civilprocesa likuma 111. panta noteikto kārtību, kādā ir iesniedzami rakstveida pierādījumi - oriģināldokumenti, kā arī noteiktā kārtībā apliecināti.

Otrkārt, tiesa sava nolēmuma Motīvu daļā secina, ka ..siltumapgādes *atslēgšana SIA /Nosaukums A/ izmantotajās telpās /adrese/ir notikusi pirms mājas privatizācijas atslēgšanas, saskaņojot attiecīgajā namu pārvaldē, kas atbilst tā laika noteikumiem* (nolēmuma 4.lpp. 10.rindkopa).

Izdarot šādu secinājumu tiesa nav atsaukusies ne uz vienu normatīvo aktu, kas apliecinātu šo apgalvojumu.

Tiesa uzskata, ka liecinieka /pers. K/ liecības *,,atbilst, l.lp.10, pievienotajā SIA /Nosaukums C/* 12.02.97. *rakstam Centra rajona 2.pārvaldes pārvaldniekam par atļaujas saņemšanu siltuma piegādei konditorejas izstrādājumu ražošanas telpām* /adrese/(nolēmuma 4.lpp 8. rindkopa). Apelācijas sūdzības iesniedzējs šādam tiesas secinājumam nepiekrīt, jo šajā vēstulē netika lūgta atļaujas saņemšana siltuma piegādei.

Otrkārt, liecinieks /pers. K/ norādīja, ka "siltumapgāde tika atņemta", kā arī liecināja, ka citiem dzīvokļiem bija projekti, bet šīm telpām nav. Tiesa šīs liecības nav vērtējusi, bet tikai norādīja, ka liecinieks liecināja, ka centrālā apkure atslēgta 1997. gadā.

Treškārt, liecinieks nav bijis ne SIA "/Nosaukums C/" darbinieks, ne arī Centra rajona 2.namu pārvaldes darbinieks, kas varētu apliecināt, ka šāda SIA "/Nosaukums C/" vēstule ir bijusi, un kāpēc tika lūgts atslēgt siltumu piegādi.

Ceturtkārt, vēstulē nekas nav norādīts, ka ir atļauta siltumapgādes atslēgšana un alternatīvas siltumapgādes pieslēgšana.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka var piekrist, ka neapdzīvojamā telpa Nr.602 /adrese/, ir atsevišķais īpašums, tomēr nevar piekrist prasītāja apgalvojumiem, ka šo telpu īpašniekam likums būtu piešķīris tiesības vienpersoniski rīkoties ar centrālapkures komunikācijām bez citu dzīvokļa īpašnieku piekrišanas.

Kā var redzēt, tad neapdzīvojamā telpa Nr.602 atrodas nevis atsevišķi, bet daudzdzīvokļu mājā /adrese/

Apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka nav pamatots prasītāja arguments prasības apmierināšanai, ka siltumapgāde ir atslēgta kopš 1997.gada. Arī tajā laikā šādai rīcībai bija jāievēro attiecīgās normas, un nevarēja rīkoties patvaļīgi.

Lai pieslēgtu telpas alternatīvajai siltumapgādei, bija jāvadās no Vispārīgajiem būvnoteikumiem.

Vispārīgie noteikumi, kas bija spēkā 1997.gadā noteica kārtību attiecībā uz iekšējo inženiertīklu izbūvi, rekonstrukciju vai renovāciju. Saskaņā ar šo noteikumu prasībām, lai veikto tādu darbību, ar kuru tiktu atslēgtas telpas no kopīgās siltuma sistēmas un tiktu izveidota alternatīva siltumapgādes sistēma, bija nepieciešama Tehniskā shēma. Turklāt projektētājam bija jāsaskaņo tehniskā shēma ar inženiertīklu izbūves ierosinātāju, ēkas apsaimniekotāju, attiecīgo inženierkomunikāciju īpašnieku un ar citiem inženiertīklu turētājiem un trešajām personām, kuru īpašuma tiesības tiek skartas.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja ieskatā tiesa nav izvērtējusi prasītāja rīcības atbilstību tā laika normatīvajiem aktiem, bet deklaratīvi norādīja, ka tā atbilst tā laika noteikumiem.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka prasītājs nav pierādījis, ka telpu /adrese/, atslēgšana no kopējās siltumapgādes sistēmas un alternatīvās siltumapgādes sistēmas ierīkošana ir veikta likumīgi. Tādēļ tiesai nebija pamata prasību apmierināt.

Tiesas sēdē atbildētāja Biedrības "/Nosaukums B/" pilnvarotā pārstāve zvērināta advokāte B. Stenclava uzturēja spēkā apelācijas sūdzību un sniedza paskaidrojumus saskaņā ar tajā izteiktajiem argumentiem. Norādīja, ka lietā nav iegūti pierādījumi apkures atslēgšanas un alternatīvās apkures ierīkošanas likumībai. Apstiprināja, ka prasītāja lietotajā telpā apkure ir atslēgta, bet norādīja, ka nezina no kura laika.

Prasītājas pārstāvis zvērināts advokāts A. Ādamsons tiesas sēdē apelācijas sūdzību neatzina par pamatotu un lūdza apmierināt prasību. Paskaidroja, ka prasījuma būtība ir nepamatotu rēķinu apstrīdēšana. Līdz ar to nav pamata vērtēt apkures atslēgšanas likumību, jo tāda prasība lietā nav celta. Pušu starpā neesot strīda par to, ka siltumapgāde nav tikusi nodrošināta un līdz ar to nav pamata izrakstīt rēķinus.

Motīvu daļa

Noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus tiesas sēdē, novērtējot apelācijas sūdzībā izteiktos argumentus un tiesas sēdē pārbaudītos pierādījumus, tiesas kolēģija secina, ka prasība ir apmierināma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu un 430.panta trešo daļu, apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Savukārt Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa nosaka, ja tiesa izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Pārbaudījusi lietas materiālus un apsvērusi apelācijas sūdzībā norādītos argumentus, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums prasības apmierināšanai ir pareizs un pilnībā pietiekams un Civillietu tiesu kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas 2015.gada 29. septembra sprieduma motivācijai, to neatkārtojot.

Attiecībā par apelācijas sūdzībā minētajiem argumentiem, tiesas kolēģija secina, ka tie jau ir bijuši izteikti pirmās instances tiesā un vērtēti pirmās instances tiesas spriedumā, kam apgabaltiesa pievienojas.

Kā nepamatota vērtējama apelācijas sūdzībā minētā norāde par to, ka atsevišķs dzīvokļa īpašnieks nevar atslēgties no centralizētās siltumapgādes sistēmas un izvēlēties alternatīvu apkures veidu gadījumā, ja mājā ir pastāvošā siltumapgādes sistēma, kurā katra dzīvokļa apsilde ir atkarīga no kopējās sistēmas darbības. Minētā norāde ir attiecināma uz dzīvoļu īpašniekiem, bet kā redzams no lietas materiāliem un par ko lietā strīda nav, prasītāja lietošanā esošajās telpās centralizētā apkure ir atslēgta pirms dzīvokļu privatizācijas.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka atbildētāja var piekrist, ka neapdzīvojamā telpa Nr.602 /adrese/, ir atsevišķais īpašums, tomēr nevar piekrist prasītāja apgalvojumiem, ka šo telpu īpašniekam likums būtu piešķīris tiesības vienpersoniski rīkoties ar centrālapkures komunikācijām bez citu dzīvokļa īpašnieku piekrišanas.

Arī minēto argumentu tiesas kolēģija vērtē kā nepamatotu, jo, kā secināts iepriekš, laika periodā, kad notika prasītāja lietošanā esošajās telpās centralizētās apkures atslēgšana, dzīvokļi vēl nebija privatizēti un līdz ar to nav pamata minēt citu dzīvokļa īpašnieku piekrišanas nepieciešamību.

Attiecībā par apelācijas sūdzībā norādīto, ka tiesa spriedumā nav izvērtējusi prasītāja rīcības atbilstību tā laika, kad tika atslēgta apkure, normatīvajiem aktiem, bet deklaratīvi norādījusi, ka tā atbilst tā laika noteikumiem, tiesas kolēģija norāda, ka prasības priekšmets šajā lietā nav par likumīgu vai nelikumīgu apkures atslēgšanu, bet gan par nepamatoti izrakstītu rēķinu anulēšanu. Strīda starp pusēm par to, ka siltumapgādes sistēma ir demontēta nav, no sertificēta būveksperta /prsona/ Telpu apsekošanas akta (lietas 29.lapa) redzams, ka telpā nav vispār nekādi siltumnesēji, līdz ar to atbildētājai nav pamata prasīt maksu par siltumenerģiju, kas nav saņemta un prasītājai nav pienākuma šādus maksājumus veikt.

Kā nepamatota vērtējama arī norāde apelācijas sūdzībā par to, ka pirmās instances tiesa atsaukusies uz dokumenta neapliecināto kopiju (12.02.97. SIA /Nosaukums C/ vēstuli), tādā veidā pārkāpjot Civilprocesa likuma 111. panta noteikto kārtību, kādā ir iesniedzami rakstveida pierādījumi.

Tiesas kolēģija norāda, ka pirmās instances tiesa minēto dokumentu nav vērtējusi kā galveno pierādījumu prasības noraidīšanai, bet spriedumā ir norāde, ka šajā dokumentā minētais atbilst liecinieka /pers. K/ tiesas sēdē liecinātajam. Tiesas kolēģija secina, ka minētā liecinieka liecības nav pamata apšaubīt un tās nav apšaubījis arī atbildētājs. No minētajām liecībām nepārprotami secināms, ka kopš 1997.gada prasītājas lietotajās telpās nav mājas kopējā siltumapgādes sistēma.

Līdz ar to tiesas kolēģija secina, ka prasība nav pamatota un ir noraidāma.

Pamatojoties uz iepriekš konstatēto, pirmās instances tiesas spriedums vērtējams kā pamatots un lietas apstākļiem atbilstošs un apelācijas sūdzība vērtējama kā nepamatota.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.pantu, no atbildētāja par labu valstij piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi- par pasta pakalpojumiem lietā apelācijas instancē 4,72 *euro*, ko pamato kancelejas izziņa par tiesas izdevumiem civillietā (lietas 2. lapa).

No atbildētājas par labu prasītājai piedzenami jau ar pirmās instances tiesas spriedumu piedzītie tiesas izdevumi un, atbilstoši Civilprocesa

likuma 44.panta otrajai daļai, ar lietas vešanu saistītie izdevumi par advokāta palīdzību 300 *euro* apmērā (kvīts lietas 118.lapā).

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1] panta pirmajai daļai, sprieduma rezolutīvajā daļā nosakāms sprieduma labprātīgas izpildes termiņš.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 432.pantu, Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a :

SIA "/Nosaukums/", reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, **prasību** pret Biedrību "/Nosaukums/", reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, par nepamatoti izrakstīto rēķinu anulēšanu **apmierināt pilnībā**.

Anulēt Biedrības "/Nosaukums/", reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, pakalpojumu saņēmējam SIA "/Nosaukums/", reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, nepamatoti izrakstītos rēķinus par siltumenerģiju un siltumapgādes sistēmas apkalpošanu par 2013.gadu un 2014.gadu 1545,24 *euro* (viens tūkstotis pieci simti četrdesmit pieci *euro* 24 centu) apmērā.

Piedzīt no Biedrības "/Nosaukums/", reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, par labu SIA "/Nosaukums/", reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, samaksāto valsts nodevu 231,79 *euro*, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro*, un kancelejas nodevu par liecinieka nopratināšanu 4,27 *euro*, izdevumus par advokāta pakalpojumiem 300,- *euro*, kopsummā 540,76 *euro* (pieci simti četrdesmit *euro* 76 centus).

Piedzīt no Biedrības "/Nosaukums/", reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, par labu valstij

lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,72 *euro* kas ieskaitāmi: saņēmējs Tiesu administrācija, Mūkusalas iela 41 b, Rīga, reģ. Nr. 90001672316, konta Nr. LV51TREL2190458019000, saņēmēja iestāde: valsts kase, BIC kods TRELLV22, iemaksas mērķis: 21499, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi civillietā Nr. C27210014.

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesāšanās izdevumu piedziņu 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Minēto izdevumu samaksas gadījumā valsts labā- maksājumu apliecinošais dokuments iesniedzams Vidzemes apgabaltiesā minētajā termiņā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākajā Tiesā 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas 2016.gada 12. februāra, ja ir iemesli, kas minēti Civilprocesa likuma 451., 452.p.p.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja E. Sudāre

Tiesneses R. Liepiņa

Dz. Apine